

”När lärjungarna hörde Frälsarens uppmaning ”Ge ni dem att äta” uppsteg alla möjliga svårigheter i deras sinnen. De frågade ”Ska vi gå bort och köpa bröd?” Men vad svarade Jesus? ”Ge NI dem att äta”. Lärjungarna bar fram allt de hade till Jesus, men han uppmanade dem inte att äta, utan han uppmanade dem att ge åt folket. Maten förökades i hans hand, och lärjungarna räckte aldrig ut sina händer förgäves mot Kristus för att få mer. Det lilla förrådet räckte åt alla. När folkmassan blivit mättad åt lärjungarna tillsammans med Jesus av den dyrbara födan från himlen.

Hur ofta sjunker inte vårt mod när vi ser de fattigas, de okunnigas och de frestades nöd! Vi säger ”Inte räcker vår svaga kraft och våra knappa medel för att avhjälpa den förskräckliga nöden. Ska vi inte vänta till någon organisation tar hand om det?” Kristus säger ”Ge NI dem att äta”. Använd de medel, den tid och den förmåga du har. Bär dina kornbröd fram till Jesus.

Även om dina tillgångar inte är tillräckliga för att bespisa tusentals människor är de kanske nog att ge mat åt en. I Kristus hand kan det ändå räcka till många. Ge såsom lärjungarna gjorde, vad du har, och Kristus ska föröka gåvan. Han ska belöna ditt enkla barnsliga förtroende för honom. Det som bara verkar vara några små smulor ska bli till en riktig festmåltid.

”Den som sår sparsamt skall skörda sparsamt, och den som sår rikligt skall skörda rikligt... Gud har makt att låta all nåd överflöda till er, så att ni alltid och under alla förhållanden har nog av allting och kan ge i överflöd till varje gott verk. Skriften säger: Han strör ut, han ger åt de fattiga, hans rättfärdighet varar i evighet. Han som ger säningsmannen säd till att så och bröd till att äta, skall ge er säd och mångdubbla den och låta er rättfärdighet bära god skörd. Då blir ni rika på allt och kan vara frikostiga i allt,” 2 Kor 9:6-11.

Hämtat ur ”I den store Läkarens fotspår”
av Ellen White (i något moderniserad version)
Sid 51-52